

Streda 8. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na stredu 8. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: zmysel
bolesti; piť Pánov kalich; hrdosť
zo služby.

29.05.2024

PRAVDEPODOBNE jednou z
najmäťúcejších epizód pre apoštolov
bolo Ježišovo ohlásenie umučenia.
Nechápali, prečo Majster, ktorý robil
veľké zázraky a dokázal pohnúť
ľuďmi, o sebe povedal, že bude
vydaný veľkňazom, zbičovaný a

odsúdený na smrť (porov. Mk 10, 32-45). Možno by to niekto považoval za nezmysel: „Prečo Ježiš predvída niečo také hrozné? Ak vie, že sa to stane, prečo sa mu nepodarí vyhnúť tomuto tragickému koncu?“. Tieto otázky si kladieme aj my, keď prežívame srdcervúcu bolesť, či už fyzickú, duchovnú alebo zmes oboch. V skutočnosti často nedokážeme pochopiť, prečo Boh dopustí, aby sa vo svete a v našom živote stalo nešťastie. A možno sa podobne ako apoštoli domnievame, že logické by bolo, keby Pán urobil všetko pre to, aby k nim nedošlo.

Neexistuje odpoveď, ktorá by tieto otázky úplne uspokojila: zmysel smútku zostane vždy do značnej miery tajomstvom. Môžeme sa však pozrieť na utrpenie, ako sa učíme od svätých. Možno by malo väčší zmysel, keby Boh, aby nás vykúpil z hriechu, urobil ukážku sily, aby odstránil nespravodlivosť a zlo.

Urobil to však prostredníctvom *zlyhania* kríža: „Dovoľuje zlu, aby sa proti nemu rozzúrilo, a berie na seba, aby ho premohol“^[1]. A keď sa už zdalo, že je všetko stratené, tri dni po jeho smrti Boh zasiahne a vzkriesi svojho Syna z mŕtvych. Semeno spásy zapúšťa korene podľa časov a spôsobov prozreteľnosti. „Ježiš, ktorý sa rozhodol kráčať touto cestou, nás vyzýva, aby sme ho nasledovali na tej istej ceste poníženia. Keď v určitých okamihoch života nenachádzame nejaké východisko z našich ťažkostí, keď sa ponárame do najhustejšej tmy, je to chvíľa nášho poníženia a úplného odosobnenia, hodina, keď zakúšame, že sme krehkí a hriešni. Práve vtedy, v tej chvíli, nesmieme skrývať svoje zlyhanie, ale s dôverou sa otvoriť nádeji v Boha, ako to urobil Ježiš“^[2].

OZNÁMENIE Umučenia je v kontraste so želaniami apoštolov. Ježiš hovorí o bolesti a porážke. Na druhej strane k nemu prichádzajú Jakub a Ján a prosia ho: „Daj, aby sme sedeli v tvojej sláve jeden po tvojej pravici a druhý po ľavici“ (Mk 10, 37). Pán im však tieto túžby nevyčíta. Naozaj si možno pochopiteľne predstaviť, že dokonca pociťoval isté zadosťučinenie, pretože títo dvaja bratia akosi pochopili, že niet väčšej túžby ako stráviť s ním celý svoj život. Zároveň im však hovorí: „Neviete, čo žiadate. Môžete piť kalich, ktorý ja pijem? Alebo môžete byť pokrstení krstom, ktorým som ja krstený“ (Mk 10, 38). Ježiš je trpezlivý a vedie s apoštolmi dialóg, aby lepšie a kvalitnejšie pochopili život, ktorý ich čaká, keď budú nasledovať jeho cestu. Nie všetko bude také jednoduché, ako to bolo v tom čase. Vzhľadom na neustále zázraky a nadšenie ľudí si možno mysleli, že sa im nemôže stať nič zlé.

Preto Pán koriguje prístup učeníkov: vo svete poznačenom hriechom a vplyvom diablových síl niet slávy bez kríža.

Jakub a Ján bez váhania odpovedali na Kristovu otázku: „Môžeme“ (Mk 10, 39). Pravdepodobne si neboli úplne vedomí toho, čo práve povedali. Ako zamilovaný človek sa cítili schopní urobiť čokoľvek šialené, aby dosiahli lásku, ktorá dávala zmysel ich životu. A Ježiš skutočne priznáva, že to tak bude: „Kalich, ktorý pijem ja, budete piť, aj krstom, ktorým som krstený ja, budete pokrstení“ (Mk 10, 39). Aj keď niekedy apoštoli nie sú verní a dokonca podľahnú zákernosti zlého, nakoniec vypijú tento kalich a položia svoj život za evanjelium. Aj keď temnota má v ľudskej existencii svoju hodinu, Pán víťazí nad smrťou a je pánom dejín. „*Possumus!*“ Nepovažujme toto tvrdenie za niečo príliš sebavedomé. Sám Ježiš Kristus

nás učí tejto božskej ceste a zároveň žiada, aby sme sa na ňu vydali.

Urobil ju ľudskou a prístupnou našej slabosti; kvôli tomu sa tak veľmi uponížil“^[3]. Ježiš nám dáva nielen príklad, ale sprevádza nás po celý čas a dáva nám svoju milosť, aby sme tak ako apoštoli mohli piť kalich, ktorý nás vedie k prameňom slávy.

OSTATNÍ apoštoli boli rozhorčení otázkou Jakuba a Jána. Možno im niektorí vyčítali, že sa starajú o hľadanie slávy, keď Ježiš práve oznámil svoj rozsudok smrti. Je však možné, že ostatní pociťovali iný druh rozhorčenia, a to pocit, že iní by si mohli počínať lepšie, pretože možno aj oni túžili po mieste v blízkosti Majstra v sláve a títo dvaja to očakávali. Ježiš, poznajúc tieto myšlienky, ich všetkých zhromaždil a povedal im: „Kto sa bude chcieť stať

medzi vami veľkým, bude vaším služobníkom. A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých“ (Mk 10, 43-44).

Pán tak rozbil plány apoštolov. Veľkosť nie je daná mocou alebo uznaním, ale túžbou slúžiť a jej účinnou realizáciou. Kritériom, podľa ktorého je niekto v Božích očiach veľký, nie je jeho schopnosť ovplyvňovať alebo dominovať, ale láska, s ktorou zaobchádza s druhými a ktorá má podobu služby. To je logika, vďaka ktorej je naša existencia znakom krásy a radosti zo života s Ježišom: používať talenty, ktoré nám dal, aby sme urobili šťastnými ľudí okolo nás. Môžeme sa teda zamyslieť: do akej miery je to, čo robím, výrazom – v motivácii alebo v spôsobe, akým to robím – gesta lásky, služby?

Blahoslavený Álvaro del Portillo raz pripomenul jeden aspekt života

svätého Josemaríu: „Ako často som počul Otca hovoriť: *Mojou hrdosťou je slúžiť!* Túto hrdosť slúžiť druhým – kňazskú dušu – nám Otec vstepoval tisíckami rôznych spôsobov: neustálym kázaním a nespočetnými konkrétnymi skutkami, veľkými i malými; napríklad tým, že si nenechal pomáhať v každodenných veciach, opakoval Ježišove slová: *Non veni ministrari, sed ministrare* (*Neprišiel som, aby mi slúžili, ale aby som slúžil*); alebo si nechal vyryť či napísať: *Para servir, servir* (*Aby som na niečo slúžil, chcem slúžiť*)“^[4]. Aj Panna Mária mala túto hrdosť zo služby – „Hľa, služobnica Pána“ –, ktorá ju viedla k tomu, že bola šťastná a získala si samého Boha: „Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom spasiteľovi, lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice“ (Lk 1, 47-48).

.....

[1] František, *Audiencia*, 16-IV-2014.

[2] *Ibid.*

[3] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 15.

[4] Blahoslavený Álvaro del Portillo, *Inštrukcia* máj-1935/14-IX-1950, poznámka 14.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/streda-8-
tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/streda-8-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/)
(18.08.2025)